

Miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie (Łk 1, 50)

**OREDZIE JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚCI PAPIEŻA FRANCISZKA
NA TRZECI ŚWIATOWY DZIEŃ DZIADKÓW I OSÓB STARSZYCH**

23 lipca 2023 r.

Drodzy bracia i siostry!

„Miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie” (Łk 1, 50). Ten temat trzeciego Światowego Dnia Dziadków i Osób Starszych przenosi nas do błogosławionego spotkania młodej Maryi i jej starszej krewnej Elżbiety (zob. Łk 1, 39-56). Napełniona Duchem Świętym, Elżbieta wita Matkę Bożą słowami, które tysiąclecia później nadają rytm naszej codziennej modlitwie: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona” (w. 42). Duch Święty, który wcześniej spoczął na Maryi, natchnął Ją do odpowiedzi słowami *Magnificat*, w którym głosi miłosierdzie Pana z pokolenia na pokolenie. Duch Święty błogosławi i towarzyszy każdemu owocnemu spotkaniu pomiędzy pokoleniami: dziadkami i wnukami, młodymi i starszymi. Bóg pragnie, by młodzi przynosili radość sercom ludzi starszych, podobnie jak Maryja Elżbiecie, i aby czerpali mądrość

z ich doświadczeń. Przede wszystkim jednak Pan chce, abyśmy nie pozostawiali osób starszych samych i nie spychali ich na margines życia, co niestety jakże często ma miejsce w naszych czasach.

Piękna jest w tym roku bliskość Światowego Dnia Dziadków i Osób Starszych oraz Światowych Dni Młodzieży. Oba wydarzenia przypominają nam o „pośpiechu” (zob. w. 39) z którym Maryja wyruszyła nawiedzić Elżbietę. W ten sposób zapraszają nas do refleksji nad więzią, która łączy młodych i starszych. Pan ufa, że dzięki relacjom z osobami starszymi młodzi ludzie rozumieją, że są powołani do pielęgnowania pamięci i dostrzegania piękna bycia częścią szerszej historii. Przyjaźń ze starszą osobą może pomóc młodym spojrzeć na życie nie tylko w kategoriach teraźniejszości i uświadomić sobie, że nie wszystko zależy od nich samych i ich własnych możliwości. Obecność młodej osoby w życiu osób starszych może dać im nadzieję, że ich doświadczenie nie zostanie zapomniane, a ich marzenia będą zrealizowane. Wizyta Maryi u Elżbiety i świadomość, że miłosierdzie Pana przechodzi z pokolenia na pokolenie, przypominają nam, że nie możemy iść naprzód sami – a tym bardziej siebie zbawić – oraz że obecność i działanie Boga są zawsze częścią większej całości – historii narodu. Sama Maryja wyraziła to w *Magnificat*, radując się w Bogu, który wierny obietnicy złożonej Abrahamowi, zdziałał nowe i nieoczekiwane cuda (zob. w. 51-55).

Aby lepiej przyjąć Boży sposób działania, pamiętajmy, że nasze życie ma być przeżywane w pełni, i że nasze największe sprawy i marzenia nie realizują się od razu, lecz w procesie wzrostu i dojrzewania, w dialogu i w relacjach z innymi. Osoby koncentrujące się wyłącznie na tym, co natychmiastowe, na własnych korzyściach zdobywanych szybko i łapczywie, na „tu i teraz”, tracą z oczu działanie Boże. Tymczasem Boży plan miłości obejmuje przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, ogarniając i łącząc pokolenia. Plan ten jest czymś większym od nas, lecz w którym każdy z nas jest ważny i przede wszystkim wezwany do pójścia dalej. Dla

ludzi młodych oznacza to gotowość do uwolnienia się od ulotnej terażniejszości, w której może nas uwięzić wirtualna rzeczywistość, odciągająca często od konkretnych działań. Dla osób starszych oznacza to unikanie rozpamiętywania utraty sił fizycznych i myślenia z żalem o utraconych szansach. Spoglądajmy w przyszłość! Pozwólmy kształtować się Bożej łasce, która z pokolenia na pokolenie uwalnia nas od bierności i żalu za przeszłością!

W spotkaniu Maryi i Elżbiety, osoby młodej i starszej, Bóg otwiera przed nami przyszłość. Istotnie, podróż Maryi i pozdrowienie Elżbiety otwierają drzwi na świt zbawienia: w ich uścisku Boże miłosierdzie wkracza w ludzką historię z radosną łagodnością. Zachęcam wszystkich do refleksji nad tym spotkaniem, do zamknięcia oczu i wyobrażenia sobie, jak na zdjęciu, tego uścisku między młodą Matką Bożą i starszą matką św. Jana Chrzciciela, i do przedstawienia go sobie w umyśle i zobrazowania w sercu, utrwalać w duszy jako wewnętrzną jaśniejącą ikonę.

Zachęcam ponadto do przejścia od wyobraźni do konkretów: wykonania gestu, który obejmie dziadków i osoby starsze. Nie zostawiamy ich samych. Ich obecność w rodzinach i wspólnotach jest cenna, gdyż uświadamia nam, że łączy nas to samo dziedzictwo oraz że jesteśmy częścią ludu zachowującego swoje korzenie. Od osób starszych otrzymaliśmy dar przynależności do świętego ludu Bożego. Kościół, a także społeczeństwo, potrzebuje ich. Przekazują oni terażniejszości przeszłość, niezbędną do budowania przyszłości. Szanujmy starszych, nie pozbawiamy się ich towarzystwa ani nie odbieramy im swego towarzystwa. Nie pozwólmy, by zostali odtrąceni!

Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych pomyślany jest jako mały, delikatny znak nadziei dla nich i całego Kościoła. Ponawiam moje zaproszenie do wszystkich – diecezji, parafii, stowarzyszeń i wspólnot – do świętowania tego Dnia, stawiając na pierwszym miejscu radość płynącą z odnowionego spotkania pomiędzy młodymi i starszymi. Was, młodych, którzy przygotowujecie się do spotkania w Lizbonie lub do obchodów Światowych Dni Młodzieży w waszych krajach, chciałbym prosić: zanim wyruszyacie w podróż, odwiedźcie waszych dziadków lub starszą osobę, która mieszka samotnie! Ich modlitwy będą was chronić, a wy będziecie nosić w sercu błogosławieństwo tego spotkania. Proszę was, osoby starsze, abyście towarzyszyli swoimi modlitwami młodym przeżywającym Światowe Dni Młodzieży. Ci młodzi są Bożą odpowiedzią na wasze modlitwy, owocami tego wszystkiego, co zasialiście, znakiem, że Bóg nie opuszcza swojego ludu, lecz nieustannie go ożywia wyobraźnią Ducha Świętego.

Drodzy dziadkowie, drodzy starsi bracia i siostry, niech błogosławieństwo uścisku Maryi i Elżbiety spocznie na was i napełni wasze serca pokojem. Z miłością udzielam wam mojego błogosławieństwa. Proszę o modlitwę za mnie.

Rzym, Bazylika św. Jana na Lateranie, 31 maja 2023 r., święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

FRANCISZEK

Thum. Biuro ds. Komunikacji Zagranicznej Konferencji Episkopatu Polski